



Πρεσβυτέρου. Βασιλείου Κοκολάκη  
ἐφημέριου Ἱ. Ν. Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Χολαργοῦ

## Μέ ποιά λογική προαιρετικό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν;

Ἄφου ἀρχικά μειώθηκαν οἱ ὥρες διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν, μειώθηκαν κατόπιν στό ἐλάχιστο οἱ ἐκκλησιασμοί κατά τή διάρκεια τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ἀκολούθησε ἡ ἀπαγόρευση τῆς ἐξομολογήσεως στά σχολεῖα καί τώρα ἐπιβάλλεται ἡ προαιρετική ἐπιλογή τοῦ ἐν λόγῳ μαθήματος. Δηλαδή ἐξελικτική δαιμονοποίηση τῆς παιδείας μας καί τῶν μαθητῶν μας. Ἔτσι θά ἀνεβοῦμε ψηλότερα;

**Στήν Ἐκκλησία ὁ ἄνθρωπος καθαίρεται, φωτίζεται καί ἀγιάζεται.**

**Αὐτό μᾶς δίδαξαν, διδάσκουν καί θά διδάσκουν αἰῶνες αἰῶνων οἱ Προφῆτες, ὁ Χριστός, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Ἅγιοί μας.**

Ἡ Ἐκκλησία μας εὐχεται «ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καί τήν πόλιν ταύτην ἀπό ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, αἰφνιδίου θανάτου».

Τό νά γίνεи προαιρετικό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στά Ἑλληνικά Ὁρθόδοξα Σχολεῖα εἶναι σά νά ἦ καί χωρίς «σάν» «νά βγάζουμε μόνοι μας τά μάτια μας» καί στήν προκειμένη περίπτωση τήν πίστη μας πού νοηματοδοτεῖ τήν ἴδια μας τήν ὑπαρξή.

**Ἄς δοῦμε ὅμως τή σχέση τῆς προαιρετικότητος μέ τήν παραπάνω εὐχή.**

Στό σύνολο τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ προκαλεῖται ἐντονη ὀ ρ γ ἡ μέ τέτοιου εἴδους ἀποφάσεις. Ὅταν ὅμως ὀργίζεται ὁ λαός, φωνάζει ὁ Θεός.

Βέβαια τό καλύτερο θά ἦταν νά μήν ὑπῆρχαν οἱ σκανδαλοποιοί τῆς ὀργῆς καθ'ὅτι «οὐαί δι'οὔ τό σκάνδαλον ἔρχεται».

Κατόπιν τούτου ἡ ἀπουσία, ἔστω ἀρχικά, κάποιων μαθητῶν ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἐπιφέρει πνευματικό καί σωματικό **λ ο ι μ ό**. Λοιμό στόν ἑαυτό τους ἀλλά καί στήν κοινωνία. Πλάθονται μισοί καί μισητοί ἄνθρωποι πού ἀρρωσταίνουν ψυχικά καί σωματικά ἀφού ἀπουσιάζει ὁ τρόπος τῆς θεραπείας τῶν παθῶν καί τῶν ἀμαρτιῶν τους.

Ἀλλά δέν εἶναι καί **λ ο ι μ ό** ἄν λείπει ἀπό τήν τροφή τους τό ἅλατι, ἡ ἀνάσα τῆς ψυχῆς; Δηλαδή, ἄν λείπει ἀπό τή ζωή τους ἡ ἑλληνορθόδοξη παιδεία, ἡ μελέτη βίων ἁγίων, τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ἐν γένει ἱστορίας;

Κι' ἔτσι εὐκολα γίνεται **σ ε ι σ μ ό ς**, ταρακουνιέται ἡ εὐπλαστη ψυχούλα τοῦ νέου μαθητῆ ὅταν δέν ἔχει ἄμυνες νά ἀντιμετωπίσει τίς ἄλλες θρησκείες, τίς αἱρέσεις, τή μαγεία, τήν ἀθεία, τήν ἐσωτερική ταραχή, τόν δαιμονισμό, τήν κάθε πλάνη.

Ὅταν ὁ μαθητής δέν βρίσκει νόημα ἐπιβίωσης καί ἀπάντηση στά ὑπαρξιακά του ἐρωτήματα πέφτει στήν ἀπογοήτευση, στήν κατάθλιψη καί ἴσως καί στήν αὐτοκτονία.

**Κ α τ α π ο ν τ ί ζ ε τ α ι** ὁ χωρίς ρίζες μαθητής στούς χωρίς ἐπιστροφή γκρεμούς τῶν πάσης φύσεως ἡδονῶν καί ἀντιδραστικῶν συμπεριφορῶν.

«**Κ α ί γ ε τ α ι**» ἐν γνώσει μας ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξή ὅταν τῆς ἀφαιροῦμε τήν ἐμπειρία τοῦ Ἀληθινοῦ Ὑδατος δηλ. τοῦ Χριστοῦ, πού τήν ξεδιψᾷ μιά γιά πάντα, ὅπως τή Σαμαρείτιδα.

**Κ ό β ε τ α ι** μέ τήν κοφτερή αὐτή ἀπόφαση μία σημαντική εὐκαιρία τῆς ζωῆς τῶν μαθητῶν νά μάθουν γιά τή Χριστιανική πίστη, πού κανεῖς δέν ξέρει ποτέ πῶς θά τήν ἀξιοποιήσουν ἀργότερα.

Ὅταν μέ μία ὑποκριτική ἀγάπη πρὸς **ἀ λ λ ο φ ύ λ ο υ ς**, πουλάμε ἢ καλύτερα φτύνουμε τά ἑκατομμύρια ἀγίων μαρτύρων πού ἔδωσαν τή ζωή τους ἀπό τήν ἀγάπη τους στήν Ὀρθοδοξία γκρεμίζοντας πολλές φορές διά ποικίλων τρόπων ναούς ψεύτικων θεῶν ἢ εἰδῶλα, καταργοῦμε τό ἴδιο τό Σύμβολο τῆς πίστεώς μας, τό «Πιστεύω». Μήπως δέν ἤξεραν τά κουλτουριάρικα ἐπιχειρήματα περί ἀνεξίθρησκείας;

Αὐτή ἡ προαιρετικότητα φέρνει σά συνέπεια καί ἕναν «**ἐ μ φ ύ λ ι ο**», ἕναν διχασμό ἀνάμεσα σέ μᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους, ὑπό τήν ἔννοια τοῦ κατά πόσο εἶναι σωστό ἢ δέν εἶναι ἕνα τέτοιο ξεκαθάρισμα μέ πολύτιμο τίμημα τά ἴδια τά παιδιά μας.

Πραγματικά τό δικαίωμα ἐπιλογῆς ἐπιφέρει **α ἰ φ ν ἰ δ ι ο** πνευματικό **θ ἄ ν α τ ο** στούς μαθητές μας πού οὔτε κἄν τοὺς δίνουμε τό δικαίωμα νά ἀποφασίσουν μόνονι τους, ἀφοῦ πρῶτα ἀκούσουν τό περιεχόμενο τῶν θρησκευτικῶν.

Ἀκόμη κι' ἂν ἀποφασίσουν νά μὴν τό παρακολουθήσουν πού καί πῶς καί ἀπό ποιούς θά ἐπιτηροῦνται οἱ ἀπαλλαχθέντες μαθητές;

Καί στό κάτω-κάτω τῆς γραφῆς οἱ ἴδιοι οἱ ὑποστηρικτές τοῦ νέου δεσμοῦ δέν ἔπαθαν τίποτε ἐπειδὴ παρηκολούθησαν ἔστω ἐγκεφαλικά-ἐγκυκλοπαιδικά τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν. Κι' ἂν κόπτονται γιά δικαιοσύνη ἄς γίνουν προαιρετικά ὅλα τά μαθήματα ἀφοῦ εἴτε δέν ὑπάρχουν σέ ἄλλες χώρες τά ὅσα διδασκόμαστε ἐν Ἑλλάδι, εἴτε διδάσκονται μέ διαφορετικό τρόπο, εἴτε ὑπάρχουν διαφορετικές ὀπτικές γωνίες ὅπως στά μαθήματα ἱστορίας καί βιολογίας.

Ἄν πραγματικά ἀγαπᾶμε τοὺς συνανθρώπους μας πρέπει νά τοὺς τονίσουμε:

1) ὅτι οἱ ἀπαλλαχθέντες μαθητές ἤξεραν ἐκ τῶν προτέρων τό πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Σχολείων βάσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος-ἐν προκειμένῳ ἄς μὴν τό ἐπέλεγαν ἐφ' ὅσον μάλιστα λένε ὅτι συμπεριφέρονται δημοκρατικά καί ὄχι αὐθαίρετα-

2) ὅσοι μαθητές δέν ἐπιθυμοῦν τήν παρακολούθηση τῶν θρησκευτικῶν ἄς τά παρακολουθοῦν ἔστω μηχανικά σάν μία ἀκόμη πρόσθετη γνώση

3) γιά ὅσους θεατρνίστικα θεωροῦν πώς ἡ πίστη δέν ἐπιβάλλεται καί εἶναι οἰκογενειακή ὑπόθεση, ἄς μάθουν ὅτι καί τά ἐμβόλια μᾶς ἐπιβάλλονται παρ' ὄλο πού δέν φαίνεται ἄμεσα ἡ ὠφέλειά τους. Μήπως νά γίνουν κι' αὐτά προαιρετικά;

4) Τέλος ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ἄν εἴμαστε ὀρθόδοξοι, νά μήν ξεχνᾶμε ὅτι πάντοτε συνιστοῦσε νά χτίζουμε Ἐκκλησίες καί νά ιδρύουμε Σχολεῖα γιά νά διδάσκονται τά παιδιά μας περί Χριστοῦ, περί Ἀγίων, περί Ἐκκλησίας, περί μυστηρίων, περί ψυχῆς, περί Παραδείσου καί κολάσεως.

*π. Βασίλειος Κοκολάκης*

*ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Χολαργοῦ &*

*Θεολόγος-Γλωσσολόγος*

*ἐκπ/κός Β'θμιας Ἐκπ/σεως*